

SAK 3. Hva skjer når eierskapet er eksportert vekk fra kysten?

Styret inviterer årsmøtet til å fatte slikt vedtak:

Årsmøtet i Pelagisk Forening tar presentasjonen til professor Ola Grytten til orientering.

Årsmøtet mener lokalt eierskap skaper de beste resultatene i norsk fiskerinæring. Der er derfor også avgjørende hvem som eier fiskeflåten. Et mangfoldig, spredt og lokalt eierskap vil være til det beste for næringen, marked og samfunn på lang sikt. Fra andre deler av næringslivet vet man at lokale eiere er mer samfunnslojale, og mer utholdende, også når bølgedalene kommer. De er også i større grad mer villige til å gi tilbake til lokalsamfunnet, både som arbeidsgivere og samfunnsaktører. Nesten hele overskuddene til de lokale fiskebåtrederne går tilbake til, og holder liv i næringsliv og lokalsamfunn langs kysten. Årsmøtet mener at slik vil det ikke være om større aktører med avstandseiere kommer inn.

Årsmøtet mener og at et mangfold av eiere og bedrifter som samhandler innen alle deler av verdinettverket, gir levende næringer og skjerpene konkurranse. Dette tvinger fram utvikling og innovasjon til det beste for fiskerinæringen i hele sin bredde. For å oppnå en sunn konkurranse kan ikke for mange av aktørene ha samme eier.

Dette gjør at årsmøtet også er kritiske til integrerte selskaper. Dersom det er utenlandsk eierskap til fiskeindustribedrifter kan Norge miste kontroll over fiskeressursene. Dette har skjedd på Island der noen få store, integrerte selskapet har tatt kontroll over fisken og verdiene.

Årsmøtet mener derfor at Norge bør lære av andre lands veivalg. I Danmark var det flere hundre fartøy for 15 år siden. På grunn av sterk strukturering er det nå bare 10–12 store fartøy igjen, og mange arbeidsplasser på sjø og land har forsvunnet.

På Færøyene blir nå deler av kvoterettighetene inndratt og fordelt på nytt. Konsentrasjonen av kvoter skaper altså strid både på Færøyene, Island og i Danmark. En naturlig konsekvens av opphoping av eierskap og kapital er krav om innkreving av ressursrente. Denne diskusjonen pågår også i nabolandene våre.

I Norge er situasjonen foreløpig annerledes. Årsmøtet frykter at et stadig press om økt strukturering fører til at de lokale fiskerne skvises ut, at de store aktørene kan bli enda større og mektigere, noe som igjen legitimerer en skattelegging av ressursrenten. Dette vil få alvorlige konsekvenser for gjenværende mindre rederi. Årsmøtet mener derfor det er svært viktig at det heller legges til rette for norske lokale fiskebåtredere som skaper arbeidsplasser, ny teknologi og innovasjon langs hele kysten. Det er bedrifter fra slike lokalsamfunn som driver frem Norges nye marine og maritime satsinger.

Styrets forslag vedtatt.